

ראה אֱנֹכִי נתן לפניכם היום ברכה וגור'

ביהור בדרך אפר

בתוזה "אני הָנוּ אֶלְקִיךְ אֲשֶׁר הַזָּאתִיךְ מְאָרִים",
ולפעמים נאמר "אנְכִי הָנוּ אֶלְקִיךְ אֲשֶׁר הַזָּאתִיךְ גּוֹ" ויש
לברא את הבהיר "אני ל'אנְכִי" שלכורה נראת כי הם עניין אחד?
ומוסרף ומברא את השאלה:

הנה עקר הבהיר ההבדל בין

פיבת "אנְכִי" ל'אנְכִי" הוא
הכ"ה¹² העוברה שבמילה אני אין
אות כ"פ ואילו המילה אֱנֹכִי מכילה
את האות כ"ה, להיות כי פירוש
המילה "אנְכִי" הוא ידיע
כשהארם אומר על עצמו
שהוא עשה דבר פלוני
ובcheinoma, יאמר אני עשיתי
דבר זה, ובאמת גם קשייאמר
אנְכִי עשיתי דבר זה, יסביר
גם-כן פרוש זה גם המילה אֱנֹכִי
סובלות (מקבלת) את המשמעות הו
עימה, ואם כן חזרות ומתוחזק
השלה, מה הבהיר בין אני ואנְכִי,
והרי בירור שהעובדת שפעם נאמר אֱנֹכִי
ופעם נאמר אֱנֹכִי היא ממשועית
ומכוונת?

אם נט, הבהיר ההבדל בין אני
ואנְכִי הוא, שבלשונו אמר האדם על
עצמם בבחינת שפלוות
והתנצלות בכתוים שכונתם
להשליף את עצמו ולהתנצל וכדומה
אל השׂואלו מי עשה דבר
פלוני, יאמר אני עשיתי,
שאיין בכוותו או להגביה
עצמותו לורום את עצמו כ"פ
וכיוון שהbijוטי אני איננו לשון
התנשאות כמו הבינו אֱנֹכִי, אדם
אומר אני כשהוא עונה אני עשיתי
וממענה הוא מתח ביקול וה恬נות.
אבל בשיגעון השׂואל מי עשה
דבר פלוני כאשר השאלה מי עשה
דבר מסוים נשאלת מתוך רוגו וכעס
מצד השואל, ועיישבו אני עשיתי

ותונן החשובה היא שהאדם עונה כי הוא זה שעשה את הדבר, לומך
שם-מד יפה עשה כאשר כוות האדם לא שבча את עצמו ולומר שעשה
עשה יפה מאר, אף-על-פי שזה עשיית המעשה היא נגד רצונו
(של השׂואל שכועס ורוגו על כך), ואירוע העונה להגביה את עצמו

ביהור בדרך אפר

אל"ף ד' אֱנֹכִי" בחינה נעלה שלמעלה מגלי נמשך מלמעלה למטה
ווייר ומתגלה "היום ברכה לננייכם" כ"ג. וזה גילוי האל"ף
בעולם בעת תורה, הוא לא מעלה מפרקגת הברכה מה שנברא
העולם באות ב"ת (בחינת חכמה⁹, שעיל-יריה עלי-ידי החכמה
נעשה התחנות הייש, שזו

מה שכתוב¹⁰ בראשית ברא
ההעלם. וזהו ראה אֱנֹכִי נתן לפניכם היום
ג"ו, עלי-ידי החכמה נהיתה מציאות
ברכה, הינו שפחה חינת אל"ף ד' אֱנֹכִי נמשך
של בראיה, וכמובא ב'תורת חיים'
לאדרoir האמצעי אודות הקשר של
מנדרגת הברכה מה שנברא הульם באות ב"ת
האות ב'ת לביראת העולם באמצעות
בחינת חכמה⁹, שעיל-יריה נעשה התחנות הייש,
שהוא מורה על בוחנת התקין דחכמה
תורתה. כמו שכותב 'בחכמה יבנה
הברכה ממשם הָנוּ שbeheshetlshot הульמות כו',
ב'ת... זיהיה אצלו אמון⁸ ואלו הברכה שנמשכת על-יריה מפן-תורה, שעיל-
מורפל כ"ר... אומנא, כמו שאומר
זה נאמר ראה אֱנֹכִי נתן לפניכם היום פ'
לאומן לבנות והאומן בונה על פ'
החכמה שבuczמותו, כך על פי החכמה
שבתורה נבנה ביןין כל העולמות...
(ב) ויש להוציא בבא/or מעלה הבהיר
שנמשכת מבחינת אֱנֹכִי, אֱנֹכִי מי
שאֱנֹכִי, על-פי המבואר בדרושי רבינו היקן
בחכמה עשית", וזה-לשונו: יש להבין למה
משנת תקס"ב¹¹, ומה-לשונו: יש להבין מה
בראשית ברא הבהיר ממשם
הָנוּ שbeheshetlshot לפעמים נאמר אֱנֹכִיךְ אֲשֶׁר הַזָּאתִיךְ
הульמות כו', היבור האלקוטי
שמשכת בעולם במצורו הרגיל, כפי
שהאור האלקוטי יורד ונמשך בעולם
בסדר השתלשות ממדרגה למדרגה
וככל מדרגה קשורה בו שמעליה ובו
שתחתה, לטבעות וחוליות של
שלשלת), ואלו הברכה
שנמשכת וירודת ומתרגלת לעילם
הבהיר פרוש אֱנֹכִי ל'אנְכִי" הוי ה"ה¹², להיות
עצמו שהוא עשה דבר פלוני ובcheinoma, יאמר אני
עשיתי דבר זה, ובאמת גם בשיאמר אֱנֹכִי
שלשלת), ואלו הברכה
עשיתי דבר זה, יסביר גם-כן פרוש זה
הבהיר שפלוות הואר, שפשואמר בבחינת שפלוות
על-יריה מפן-תורה, שעיל-
נאמר ראה אֱנֹכִי נתן
והתנצלות וכדומה אל השׂואלו מי עשה דבר
לפניכם היום ברכה", ברכה
פלוני, יאמר אני עשיתי, שאיין בכוותו או
להגביה עצמותו כו'. אבל בשיגעון השׂואל מי
שם הָנוּ שbeheshetlshot זה
ראה אֱנֹכִי נתן
הברכה שנמשכת מבחינת אֱנֹכִי, שהוא בחינה אֱנֹכִי מי
שאֱנֹכִי, לעלה מהדרגות הקרוויות בשמות כמו הוי ואילוקים, על-פי
המברא בדרושי מאמרי חסידות של רבינו היקן משנת
תקס"ב¹¹, וזה-לשונו: יש להבין מה לפעמים נאמר